

Avonlea világa

írta Szemenyei Gyöngyvér

Kislánként találok először e lélekszépítő sorozat csodálatos történetével. Régen volt, több mint tíz éve, amikor családommal felfedeztük a tévében a Váratlan utazást. Mindig teljes átéléssel néztem a kalandok egymásutánját, és beleéltem magam Sara helyzetébe. Gyermekként számtalanszor elképzelttem, hogy én vagyok e jóságos, romantikus lelkületű, segítőkész árva kislány. Nagyon szerettem volna rá hasonlítani, sőt sokszor utánóztam őt. Anyukám gyakran fogta össze a hajam úgy, ahogy Sara viselte és volt néhány hasonló ruhám is az övéihez. Sajnos idővel a vetítés véget ért és a Prince Edward-sziget lakóinak története emlékeimben halványodni kezdett. A sorozat végigkísérte gyermekkoromat és most, hogy nagy örömmel újra vetítik, az ifjúságom éveit is csodálatosabbá teszi. Lendületet ad a hétköznapi elviseléséhez.

Testvéremmel újra és újra fellapozzuk a Világatlaszt és megkeressük a térképen a Prince Edward-szigetet. Álmodok és vágyak fonálát szőjük Avonlea-ról, a sziget vakítóan tiszta, kék égboltjáról, téglavörös földjéről, a fű haragos zöldjéről, a tenger illatáról, a tanyákról, farmokról, házakról és rétekről, ahogyan elnyújtóznak a borzongó domboldalakon. Csodálatos lehet esténként megnézni a naplementét, azt, ahogy a nap alábukik az óceán végtelenjének és vérvörösre festi az égboltot. A mai rohanó, felgyorsult, sűrű világban szívem és lelkem e mesebeli szépségű helyre vágyódik. Ebbe a Váratlan utazás korabeli gyönyörű ízlésvilágú korba, mikor az emberek még lovaskocsikon jártak, a mezőkön gyerekek futkároztak, és pillangót kergettek, az emberek nem hidegültek el egymástól, hanem szerették és segítették egymást.

Bár még sohasem jártam Avonlea-ben, mégis jól ismerem a szigetet, teljes valójában el tudom képzelni a házak elhelyezkedését, a kisváros fekvését. Tudom milyen messze terül el a Rózsa-lak a King-birtoktól és az egytantermes iskolától, hol áll a hófehér, vöröstornyú világitótorony, merre húzódik az erdő, a sziget mely részén csalogatja vendégeit a festői szépségű Fehér Homok Szálló.

Ez egy eredeti történet, amelybe mindenki bele tudja élni magát, azonosulni tud a szereplőkkel. A baráti és szerelmi szálak sokszor összefonódnak, generációk nőnek fel a szemünk előtt, együtt izgulunk a szereplők sorsáért és hatódunk meg egy-egy mostoha életúton. A szereplők mind egytől egyig gondosan és csodálatosan formált egyéniségek, valóságúen ábrázolnak egy nagy családot, különböző embertípusokat. Hetty néni szigorú, bölcs tanárnő, aki az erkölcsre tanítja a gyerekeket, de sokszor még a felnőtteket is! Konzervatív, mély érzelmeivel azonnal megszeretteti magát a nézővel. Alec a családapa példásan neveli gyermekeit, továbbadja tapasztalatait gyermekeinek a birtok irányításában. Janett példaeértékű családanya, a maga egyszerűségében nagyszerűen végzi háziasszonyi kötelességeit és neveli négy gyermekét. Olivia, nővére Hetty néni mellett még majdnem gyerek. Kedvességével és közvetlenségével fel tudja oldani a nézeteltéréseket. A testvérek és az unokatestvérek kiállnak egymásért és segítik egymást egy életen át. A rokonlelkek között is barátság szövődik, Sara és Gus örök barátokká válnak. Akiknek a sors úgy hozta, hogy életük egy részét a Prince Edward-szigeten tölthették, azok számára ez az időszak örökre meghatározó élmény marad és visszavágynak ide. „Járjanak akármilyen messze, álljanak mesés nagy kalandok előtt, biztosak lehetnek benne, hogy van hová hazamenniük, a világ legszebb helyére: Avonlea-be.”

Számomra ez egy halhatatlan sorozat! Ha tehetném mindig csak ezt nézném! Sohasem tudnám megenni vagy betelni vele. Jó lenne hinni, hogy sohasem lesz vége. Az ember legmélyebb lelki érzéseit hozza felszínre, az igazi értékek iránti vágyódást kelti életre!